

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
Cabinetul Președintelui
Operator de date cu caracter personal înregistrat sub numărul 5264

6053.2021.000

SIBIU 550324, str. Ocnei nr. 33, Telefon: +40-269-217104, Email: tribunalul.sibiu@just.ro

Nr. 5...../12.03.2021

CONSILIUL JUDEȚEAN SIBIU
REGISTRATURA
NR 6053
DATA 18. MAR. 2021

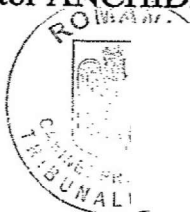
Către,
CONSILIUL JUDEȚEAN SIBIU
MONITORUL OFICIAL AL JUDEȚULUI SIBIU

În conformitate cu dispozițiile art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Vă transmitem alăturat, sentința nr. 1710/CA/2015..... a Tribunalului Sibiu, pronunțată în dosarul nr. 1590/AS/2015..... în vederea publicării în Monitorul Oficial al Județului Sibiu.

Persoana în măsură să ofere relații suplimentare este d-na Cornelia Elena Prundaru, expert în cadrul Biroului de Informare și Relații Publice.

PREȘEDINTELE TRIBUNALULUI SIBIU,
Judecător ANCHIDIN LIVIU

Dosar nr. 1590/85/2015

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚĂ NR. 1710/CA/2015
Ședința publică din data de 15.09.2015
Completul constituit din:
PREȘEDINTE: ..
Grefier: ..

Pe rol se află judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul T.L. și pe pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SIBIU, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima strigare s-a constatat lipsa părților, situație în care, potrivit prevederilor art. 104 alin. 13 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, aprobat prin HCSM nr. 387/2005, publicată în Monitorul Oficial – Partea I nr. 958/2005, instanța a dispus lăsarea dosarului la sfârșitul ședinței când, după o nouă strigare, în ordinea listei, părțile au fost lipsă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că, la data de 20.07.2015, prin Serviciul Registratură, s-a depus răspuns la întâmpinare de către reclamant.

Instanța constată că s-a solicitat judecata în lipsă de către ambele părți.

În temeiul art.131 C.proc.civ., fiind primul termen de judecată, când părțile sunt legal citate în fața instanței, instanța verificându-și din oficiu competența, stabilește că este competentă general, material și teritorial să judece prezenta pricină, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale în temeiul art. 4, 8 și 10 din Legea 554/2004.

În temeiul art. 255 alin. 1 C.proc.civ. rap. la art. 258 alin. 1 C.proc.civ, apreciind că probele solicitate sunt admisibile potrivit legii, fiind de natură să ducă la soluționarea procesului, încuviințează pentru reclamant proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Instanța, în temeiul art. 394 alin. 1 C.proc.civ., apreciind că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Sibiu la data de 15.05.2015, sub dosar nr. 1590/85/2015, reclamantul T.L. a solicitat în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SIBIU anularea în parte a Hotărârii Consiliului Local a Municipiului Sibiu nr. 210/2001, mai exact a art. 22 lit. h și art. 23 din „E. Capitolul V” lit. b din HCL nr. 210/2001, și anularea, în principal, în tot sau în parte, a Hotărârii Consiliului Local a Municipiului Sibiu nr. 103/2011, mai exact a următoarelor articole: art. 7 din HCL nr. 103/2011, art. 1 alin. 2, art. 3, art. 5, art. 10-15 din anexa 3 la HCL nr. 103/2011-Regulamentul privind activitatea de ridicare, transport, depozitare și eliberare a autovehiculelor de orice fel oprite sau staționate neregulamentar pe domeniul public și privat al Municipiului Sibiu; de asemenea, s-a solicitat obligarea pârâțului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, în data de 08.08.2014, în calitate de utilizator al autoturismului marca Opel cu numărul de înmatriculare X, a parcat pe str. Al.

Odobescu din mun. Sibiu, pe trotuar, fără a stânjeni, obstrucționa sau împiedica circulația mașinilor sau trecerea pietonilor, autoturismul astfel parcat fiind ridicat de reprezentanții SC Piețe Sibiu SA. Pentru anulara procesului-verbal de contravenție seria SB nr. 050440/08.08.2014, reclamantul a arătat că a formulat o plângere contravențională, aflată pe rolul Judecătorei Sibiu, plângere ce face obiectul dosarului 14850/306/2014. Considerând că procesul-verbal de sancționare menționat mai sus (ce include măsura de ridicare a autoturismului) are la bază două acte normative ilegale, reclamantul a arătat că a solicitat, prin plângerea prealabilă adresată Consiliului Local Sibiu revocarea, în tot sau în parte, a HCL nr. 210/2001 și a HCL 103/2011 în baza cărora s-a dispus această măsură. Reclamantul a precizat că HCL nr. 210/2001 și HCL 103/2011 au fost adoptate cu nerespectarea principiului supremației Constituției în emiterea actelor administrative și a principiului legalității, că Hotărârile Consiliului Local Sibiu atacate nu corespund legii în accepțiunea lato sensu, căci HCL 210/2001 vine să modifice și să completeze regulile și obligațiile impuse de OUG 195/2002 în sarcina participanților la trafic și HCL 103/2011 înlocuiește atribuții și responsabilități ce cad sub competența organelor de poliție rutieră sau a poliției locale. Având în vedere art. 65 din OUG nr. 195/2002, art. 142-143 din HG nr. 1391/2006, art. 144 din HG nr. 1391/2006, art. 64 alin. 1 din OUG nr. 195/2002, art. 7 din Legea nr. 155/2010, reclamantul a arătat că se poate concluziona că dispozițiile HCL nr. 210/2001 și HCL 103/2011 intră în conflict cu OUG 195/2002, HG 1391/2006 și Legea nr. 155/2010 atât în privința cazurilor în care un autovehicul se consideră că a parcat neregulamentar, cât și în privința sancțiunilor aplicate și a competenței de aplicare a acestor sancțiuni. Problema excesului de putere rezultă și din modul diferit de aplicare a cuantumului amenzilor, care nu se mai raportează prin prisma HCL 210/2001 și HCL 103/2011 la puncte amendă, ci la niște tarife fără suport legal, stabilite discreționar în folosul SC Piețe SA, o reflecție incontestabilă a folosului necuvenit și a îmbogățirii fără justă cauză. Consiliul Local Sibiu nu are competența legală de a emite acte normative în domeniul rutier; actele normative emise de un organ al administrației publice locale au competență limitată de aplicare, atât teritorială cât și materială. Din punct de vedere material, Consiliul Local Sibiu trebuia să își limiteze puterea discreționară numai în domeniile ce i-au fost rezervate, potrivit art. 2 alin. 2 din OG 2/2001. Reglementări legale în domeniul rutier, inclusiv în privința parcărilor neregulamentare și a sancțiunilor corespunzătoare există, iar competența legală cade în sarcina poliției rutiere sau locale, o faptă neputând fi sancționată diferit de două acte normative diferite. Prin adoptarea HCL 210/2001 și HCL 103/2011, Consiliul Local Sibiu și-a depășit limitele de competență într-un domeniu în care puterea discreționară a organului administrativ nu numai că nu este oportună, dar contravine scopului legii, acela de a preveni și sancționa contravenții raportat la gradul de pericol social. Dincolo de faptul că agenții constatatori ai SC Piețe SA - împuterniciți ai Primarului Municipiului Sibiu nu aveau competența legală pentru aprecierea caracterului contravențional al faptei reținute prin SB PS nr. 050440, pentru aplicarea unei sancțiuni contravenționale și a unor măsuri tehnico-administrative, aceștia au acționat cu ignorarea totală a adevăratelor acte normative aplicabile în domeniu, dispunând ridicarea unui autoturism ce nu era parcat neregulamentar în accepțiunea art. 144 (2) din Regulamentul din 2006.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 1 alin (5) din Constituția României, art-art. 14 alin. (1) și art. 16 alin. (1) Legea 24/2000, art. 65, art. 64, art. 97 (1), art. 108 din OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, art. 142-144, 146 din Regulamentul din 4 octombrie 2006 de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice adoptat prin HG 1391/2006, art. 2, art. 21 alin. 3 din OG 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, art. 7 din Legea nr. 155 din 12 iulie 2010 a poliției locale, art. 4 alin. 4, art. 1 alin. 1 și art. 7 alin. 1 indice 1, art. 11 alin. 4 din Legea 554/2004 contenciosului administrativ, art. 223 (3) din Codul de Procedură Civilă.

În susținerea cererii, reclamantul a depus la dosarul cauzei, în fotocopie, înscrisuri: plângere prealabilă, răspunsul la plângerea prealabilă, proces-verbal de contravenție seria SB nr. 050440/08.08.2014.

Cererea a fost timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 50 lei, conform art. 16 lit. a) din OUG nr. 80/2013.

La data de 26.06.2015, pârâtul Consiliul Local al Municipiului Sibiu a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală, arătând că HCL nr. 210/2001 a fost cenzurată sub aspectul legalității de către Tribunalul Sibiu prin sentința nr. 2668/2014 coroborat cu decizia nr. 435/2015 emisă de Curtea de Apel Brașov care a statuat irevocabil că anulează art. 22 lit. h raportat la art. 23 din HCL nr. 210/2001 privind circulația și staționarea autovehiculelor pe trotuar. S-a arătat că HCL nr. 210/2001 a fost adoptată de Consiliul Local al Municipiului Sibiu cu respectarea prevederilor legale, în virtutea atribuțiilor privind administrarea domeniului public și privat al comunei, orașului sau municipiului și a atribuțiilor privind gestionarea serviciilor furnizate către cetățeni, fără a avea în acest sens nicio legătură cu reglementarea privind circulația pe drumurile publice. S-a mai arătat că, prin decizia nr. 1297/2014 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia s-a statuat irevocabil anularea art. 3 alin. 1 din Anexa 3 aprobată la HCL nr. 103/2011 doar în ceea ce privește competența intimitei SC Piețe Sibiu SA de a solicita în calitate de agent constator ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor și vehiculelor de orice fel staționate și oprite neregulamentar în Municipiul Sibiu, menținerea dispozițiilor instanței de fond cu privire la anularea art. 14 și înlăturarea dispoziției instanței de fond de anulare a art. 1 alin. 2 pct. 1 din anexa 3 aprobată prin art. 3 a HCL nr. 103/2011. Conform Cap. IX din Legea nr. 24/2000, autoritățile administrației publice locale adoptă și emit pentru reglementarea unor activități de interes local, în limitele stabilite de Constituție și de lege, acte normative în domeniile în care acestea au atribuții legale. S-a arătat că dispoziția emisă este legală, având în vedere aptitudinea primarului de a emite acte administrative cu caracter individual în domeniile în care are competență, între care se regăsesc și cele privind întreținerea, administrarea drumurilor și a străzilor, protecția mediului înconjurător, și ținând cont de dispozițiile legale potrivit cărora administrarea domeniului public și privat se organizează și funcționează cu respectarea principiilor privind competența exclusivă, în condițiile legii, în tot ceea ce privește înființarea, organizarea, coordonarea și funcționarea serviciilor de utilități publice autonomia locală, descentralizarea serviciilor publice, responsabilității și legalității. S-a mai arătat că actul administrativ normativ a fost emis în baza prevederilor art. 63 alin. 1 lit. e, art. 68 alin. 1 și ale art. 117 din Legea nr. 215/2001. Coroborând prevederile art. 64 cu cele ale art. 97 și art. 128 din OUG nr. 195/2002, rezultă că legiuitorul a dat competență administrațiilor locale în executarea măsurii complementare a ridicării, transportului și depozitării mașinilor staționate neregulamentar, poliția rutieră neavând capacitatea tehnică pentru realizarea acestei măsuri tehnico-administrative, astfel, Consiliul Local Sibiu are competență și capacitate legală de a adopta regulamentul pentru punerea în aplicare a executării acestei măsuri complementare. Pârâtul a mai arătat că ridicarea autovehiculelor parcate ilegal reprezintă în fond o măsură tehnico-administrativă ce poate fi adoptată de legislativul local, sintagma de sancțiune complementară nereprezentând doar o titulatură dată acestei măsuri tehnico-administrative într-o terminologie specifică dreptului contravențional.

În drept, s-au invocat prevederile art. 223, art. 205-208, art. 411 alin. 1 pct. 1 C. proc.civ., Legea nr. 24/2000, OUG nr. 195/2002, HG nr. 1391/2006, art. 63 alin. 1 lit. e, art. 68 alin. 1 și ale art. 117 din Legea nr. 215/2001.

La data de 20.07.2015, reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare prin care a arătat în esență că domeniul rutier-implicit prevăzut în definiția drumului public-cuprinde toate măsurile de sancționare aplicabile pentru nerespectarea regulilor ce vizează traficul rutier (inclusiv pentru oprirea și staționarea neregulamentară) sau pietonal. S-a mai arătat că faptele

contravenționale și sancțiunile corespondente din actele normative la nivel local se suprapun și/sau se contrazic cu cele de la nivel național. Sancționarea opririi sau staționării pe trotuar ca și contravenție vine în conflict cu art. 144 alin. 2 din Regulament care are o abordare permisivă față de oprirea sau staționarea, parțială ori totală, a unui vehicul pe trotuar. S-a mai arătat că decizia nr. 1297/2014 pronunțată în dosarul nr. 5888/85/2012 vizează doar anularea art. 3 alin. 1 din Anexa 3 a HCL nr. 103/2011 cu privire la competența SC Piețe Sa de a solicita, în calitate de agent constator, ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor și vehiculelor de orice fel staționate și oprite neregulamentar în Municipiul Sibiu, iar publicarea acesteia nu o degreveză pe pârâtă de a duce la îndeplinire obligațiile ce îi revin în sensul publicării sentinței nr. 2762/2014 pronunțată în dosarul 7003/85/2013 care vizează, în plus față de dispozițiile deciziei nr. 1297/2014, anularea art. 1 alin. 2 pct. 2 alin. ultim din anexa 3 a HCL nr. 103/2011 conform căruia pentru categoriile de autovehicule și vehicule de orice fel prev. la alin. 2, competența de a constata și aplica sancțiuni contravenționale aparține agenților constatori împuterniciți ai Primarului Municipiului Sibiu, și anularea art. 14 din anexa 3 a HCL nr. 103/2011 care prevede că sancționarea și constatarea contravențiilor se face de către agenții constatori împuterniciți ai Primarului Municipiului Sibiu. S-a mai arătat că staționarea neregulamentară este un segment deja reglementat potrivit OUG nr. 195/2002, HG nr. 1391/2006 și Legii nr. 155/2010, inclusiv în ceea ce privește organele abilitate să aplice reglementările existente, astfel că HCL –urile vizate interferează în domenii în care Primarul Municipiului Sibiu nu are competență și nu poate să stabilească și să delege atribuții. Reclamantul a mai arătat că a contestat legalitatea HCL nr. 103/2011 invocând, în principal, necompetența Consiliului Local Sibiu de a stabili contravenții și măsuri sancționatoare în domeniul rutier, precum și de a angaja sprijinul agenților constatori ai SC Piete Sibiu SA pentru aplicarea acestor măsuri, iar, în paralel, în plângerea contravențională, legalitatea măsurii sancționatoare dispuse de agenții constatori ai SC Piete Sibiu SA, în condițiile în care constatarea contravenției se staționează ilegală și măsura complementară a ridicării autovehiculului parcat neregulamentar nu s-ar putea dispune legal decât de poliția rutieră, legalitatea măsurilor tehnico-administrative ulterioare și cine le pune în executare, fiind lipsită de relevanță în condițiile în care au la bază un act ilegal. Consiliul Local Sibiu - emitentul HCL 103/2011- s-a abătut de la prevederile legale cu forță juridică superioară atunci când și-a arogat dreptul de a stabili o măsură complementară de ridicare a autovehiculelor staționate neregulamentar (potrivit art 1 la anexa 3 din HCL 103/2011), în condițiile în care, de drept, potrivit art. 5 (4) din Ordonanța 2/2001, doar „prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare (decât cele vizate de art. 5 (1)-(3) din ordonanța)". Or, HCL nu este o lege specială.

În cauză, instanța a încuviințat și a administrat proba cu înscrisuri, respectiv înscrisurile aflate la dosarul cauzei.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin decizia nr. 9/2015 pronunțată în urma promovării unui recurs în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial nr. 526/15.07.2015, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 128 alin. (1) lit. d), art. 134 alin. (2) și art. 135 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 3 alin. (1), art. 5, art. 36 alin. (1), alin. (2) lit. d) și alin. (6) lit. a) pct. 13 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 21 lit. b) și art. 24 lit. d) din Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006, procedura de aplicare a măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea vehiculelor staționate/oprite neregulamentar pe partea carosabilă, prevăzută de art. 64 și art. 97 alin. (1) lit. d) și alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale.

În ceea ce privește efectele deciziei pronunțate în cadrul soluționării recursului în interesul legii, instanța reține că data publicării deciziei în Monitorul Oficial este cea de la care hotărârea dată în interesul legii devine obligatorie pentru instanțe, ceea ce înseamnă că, de la acest moment, în soluționarea cauzelor care ridică problema de drept rezolvată prin decizia în interesul legii, instanțele vor trebui să țină seama de dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, decizia fiind aplicabilă atât cauzelor pendinte, cât și celor care se introduc ulterior pe rolul instanțelor.

Față de cele expuse anterior, se constată că prevederile art. 3 alin. 2-5 și art. 5 din Anexa 3 la HCL nr. 103/2011 privind Regulamentul privind activitatea de ridicare transport depozitare și eliberare a autovehiculelor și vehiculelor de orice fel oprite sau staționate neregulamentar pe domeniul public și privat al Municipiului Sibiu vizează exclusiv reglementarea procedurii de aplicare a măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea vehiculelor staționate/oprite neregulamentar pe partea carosabilă, astfel încât, față de decizia nr. 9/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, instanța va dispune anularea acestor dispoziții.

În ceea ce privește prevederile art. 7 al HCL nr. 103/2011, conform cărora Primarul Municipiului Sibiu, directorul Serviciului Public de Administrare a Domeniului Public și Privat al Municipiului Sibiu și directorul SC Piețe Sibiu SA vor asigura executarea prevederilor prezentei hotărâri, din analiza acestora, se constată că reprezintă o reglementare care vizează atribuții cu caracter general care se raportează la întreaga HCL nr. 103/2011, iar reclamantul nu a indicat expres dispozițiile legale cu rang superior cărora le contravine această prevedere.

De asemenea, referitor la prevederile art. 10, art. 11, art. 12, art. 13 și art. 15 din Anexa 3 la HCL nr. 103/2011 care reglementează o serie de contravenții, sancțiuni contravenționale, cuprinsul procesului-verbal de constatare și aplicare a sancțiunii contravenționale, precum și mențiunea că regulamentul se completează cu dispozițiile OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, se constată că procesul-verbal de sancționare contravențională a reclamantului seria SB nr. 050440 dn data de 08.08.2014 nu a privit aplicarea acestor dispoziții, ci reclamantul a fost sancționat în baza art. 7 lit. e din HCL nr. 210/2001 care nu face obiectul prezentei cauze.

Ca urmare, în ceea ce privește art. 7 al HCL nr. 103/2011, art. 10, art. 11, art. 12, art. 13 și art. 15 din Anexa 3 la HCL nr. 103/2011, instanța va respinge cererea de anulare ca neîntemeiată.

Prin decizia nr. 1297/2014 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 5888/85/2013, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al Județului Sibiu nr. 5 din mai 2014, s-a dispus anularea art. 3 alin. 1 din anexa 3 aprobată prin art. 3 a HCL nr. 103/2011 doar în ceea ce privește competența intimitei SC PIETE SIBIU SA de a solicita în calitate de agent constator ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor și vehiculelor de orice fel staționate și oprite neregulamentar în Municipiul Sibiu.

Prin sentința civilă nr. 1757/2014 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 4809/85/2013, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al Județului Sibiu nr. 4 din aprilie 2015, s-a dispus anularea prevederilor art.1 pct. 2 alin. ultim din Anexa 3 a HCL Sibiu 103/2011 cu privire la competența măsurii dispunerii ridicării autovehiculelor.

Prin sentința civilă nr. 2668/2014 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 6194/85/2013, astfel cum a fost modificată prin decizia nr. 435R/10.04.2015 pronunțată de Curtea de Apel Brașov, s-a dispus anularea art. 1 alin. 1 și 2 și art. 3 alin.1 din anexa nr. 3 la HCL nr. 103/2011 și anularea art. 22 lit. h raportat la art. 23 din HCL Sibiu nr. 210/2001.

Ulterior, prin sentința civilă nr. 2762/2014 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 7003/85/2013, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al Județului Sibiu nr. 6 din iunie 2015, s-a dispus anularea art. 1 alin. 2 pct. 2 alin. ultim din anexa 3 a HCL nr. 103/2011

conform căruia pentru categoriile de autovehicule și vehicule de orice fel prev. la alin. 2, competența de a constata și aplica sancțiuni contravenționale aparține agenților constatați împuterniciți ai Primarului Municipiului Sibiu, anularea art. 3 alin. 1 din anexa 3 a HCL nr. 103/2011 doar cu privire la competența SC Piețe Sibiu SA de a solicita, în calitate de agent constator, ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor și vehiculelor de orice fel oprite sau staționate neregulamentar pe domeniul public și privat al Municipiului Sibiu, menținând în rest dispoziția, și anularea art. 14 din anexa 3 a HCL nr. 103/2011 care prevede că sancționarea și constatarea contravențiilor se face de către agenții constatați împuterniciți ai Primarului Municipiului Sibiu.

În concluzie, având în vedere că prin hotărârile judecătorești definitive menționate anterior s-a dispus anularea prevederilor indicate din Anexa 3 la HCL nr. 103/2011 și a art. 22 lit. h și art. 23 din „E. Capitolul V” lit. b din HCL nr. 210/2001, acte administrative cu caracter normativ, și ținând cont de puterea de lucru judecat a hotărârilor, se constată că prezenta cerere de anulare a art. 1 alin. 2, art. 3 alin. 1 și art. 14 din Anexa 3 la HCL nr. 103/2011 precum și a art. 22 lit. h și art. 23 din „E. Capitolul V” lit. b din HCL nr. 210/2001 a rămas fără obiect, neputându-se ignora existența în realitatea juridică a acestor hotărâri judecătorești.

Față de dispozițiile art. 453 C. proc. civ., se va dispune obligarea pârâtului la plata sumei de 50 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul L. T., CNP ., cu domiciliul procesual ales la Cabinet de Avocat ....din Sibiu, str. .., nr. ., jud. Sibiu, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI, cod fiscal 4270740, cu sediul în Sibiu, str. S. Brukenthal, nr. 2, jud. Sibiu.

Anulează art. 3 alin. 2-5 și art. 5 din Anexa 3 la HCL nr. 103/2011 privind Regulamentul privind activitatea de ridicare transport depozitare și eliberare a autovehiculelor și vehiculelor de orice fel oprite sau staționate neregulamentar pe domeniul public și privat al Municipiului Sibiu.

Respinge cererea formulată cu privire la anularea art. 7 al HCL nr. 103/2011, art. 10, art. 11, art. 12, art. 13 și art. 15 din Anexa 3 la HCL nr. 103/2011 precum și a art. 33 din HCL nr. 210/2001 ca neîntemeiată.

Respinge cererea formulată cu privire la anularea art. 1 alin. 2, art. 3 alin. 1 și art. 14 din Anexa 3 la HCL nr. 103/2011 precum și a art. 22 lit. h și art. 23 din „E. Capitolul V” lit. b din HCL nr. 210/2001 ca rămasă fără obiect.

Obligă pârâtul la plata către reclamant a sumei de 50 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a se depune la Tribunalul Sibiu.

Pronunțată în ședință publică azi, 15.09.2015.

PREȘEDINTE:
Grefier:

